

متشکرم، رییس جمهور بوش!

پائولو کوئلیو

پائولو کوئلیو - نویسنده‌ی اهل آمریکای جنوبی (برزیل) - در نامه‌ای سرگشاده و طنزآمیز به رییس جمهوری ایالات متحده آمریکا، به مخالفت با آغاز جنگ این کشور در منطقه‌ی خاور میانه پرداخته است.

نویسنده‌ی "کیمیگر" در این نامه آورده است:

«متشکرم رهبر بزرگ، جرج دبلیو بوش.

متشکرم که به همه نشان دادید که صدام حسین چه خطر بزرگی است. شاید بسیاری از ما فراموش کرده بودیم که او از سلاح شیمیایی بر علیه مردم خودش، علیه کردها، و علیه ایرانیان استفاده کرد. هر چند تکفید که این سلاح شیمیایی را از کجا آورد. صدام حسین، دیکتاتوری خون‌آشام، و از تجلیات بارز شر در جهان امروز است. اما تنها دلیل تشکر این نیست. در دو ماه اول سال ۲۰۰۳، مسائل بسیار مهم دیگری را نیز به مردم جهان نشان دادید و بنابراین سزاوار قدردانی من هستید.

پس، به یاد شعری که در کودکی آموختم، می‌گویم متشکرم.

متشکرم که به همه نشان دادید که مردم ترکیه و مجلس آن‌ها، فروشی نیستند، حال به قیمت ۲۶ میلیارد دلار.

متشکرم که دریای موجود میان تصمیمات قدرتمندان و خواست مردم را به جهان نشان دادید، متشکرم که روشن کردید که نه خوزه ماریا آرنار و نه تونی بلر، هیچ ارزش و احترامی برای آزایی که دریافت کرده‌اند، قائل نیستند. آرنار براحتی می‌تواند کتمان کند که ۹۰ درصد مردم اسپانیا با جنگ مخالفند، و بلر هیچ از دیدن بزرگترین تظاهرات عمومی مردم انگلستان در ۳۰ سال اخیر، تعجب نمی‌کند.

متشکرم که کاری کردید تا تونی بلر مجبور شود پرونده‌ای را که دانشجویی ۱۰ سال قبل نوشته است، زیر بغل بزند و به مجلس برود و آن را به عنوان شواهد محکوم‌کننده‌ی به دست آمده توسط سرویس مخفی بریتانیا ارائه کند. متشکرم که به کالین پاول اجازه دادید خودش را دست بیندازد و تصاویری را به شورای امنیت سازمان ملل نشان دهد که یک هفته بعد، هانس بلیکس، بازرس مسؤوّل خلع سلاح عراق، آن‌ها را باطل اعلام کرد. متشکرم که این موقعیت را اتخاذ کردید تا دومینیک دوپین، وزیر امور خارجه‌ی فرانسه، در مجلس عمومی سازمان ملل، نطق ضد جنگ خود را ایراد کند و با تشویق حاضران مواجه شود. تا جایی که می‌دانم این اتفاق تنها یک بار دیگر رخ داده است، بعد از سخنرانی نلسون ماندلا.

به این خاطر هم متشکرم که بعد از تمام تلاش‌هایتان برای تبلیغ جنگ، باعث شدید ملت‌های عرب که اغلب اختلاف داشتند، در ملاقات قاهره برای اولین بار هم‌نوا شوند و هر حمله‌ای را محکوم کنند. متشکرم که فصیحانه اعلام کردید که "سازمان ملل فرصتی برای روشن کردن موقعیت خود دارد"، و باعث شدید که حتا خنثی‌ترین کشورها هم در برابر حمله به عراق موضع بگیرند. به خاطر سیاست خارجی‌اتان متشکرم که باعث شد وزیر امور خارجه‌ی بریتانیا، جک استراو، اعلام کند که در قرن بیست و یکم، "جنگ می‌تواند توجیه اخلاقی داشته باشد"، و بدین ترتیب، تمام اعتبارش را از دست بدهد. متشکرم که سعی کردید اروپایی را که هم‌اینک برای اتحاد می‌کوشد، از هم بپاشید، این هشدار بود که بی‌توجه از آن نخواهند گذشت.

متشکرم که به چیزی دست یافتید که در این قرن کمتر کسی به آن رسیده است، متحد کردن میلیون‌ها انسان در تمام قاره‌ها برای جنگیدن به خاطر یک عقیده، البته این عقیده مخالف عقیده‌ی شماست. متشکرم که باعث شدید یک بار دیگر احساس کنیم که هر چند ممکن است سخنان‌ها شنیده نشود، اما دست کم بر زبان می‌آیند، و این ما را در آینده نیرومندتر می‌کند.

متشکرم که ما را نادیده گرفتید، تمام مخالفان خود را به حاشیه راندید، زیرا آینده‌ی زمین از آن رانده‌شدگان شماست. متشکرم، زیرا بدون شما، نمی‌توانستیم توانایی تحرک خود را دریابیم، شاید این توانایی اکنون به کار ما نیاید، اما در آینده بسیار مفید خواهد بود.

اکنون که ظاهر اراهی برای خاموش کردن طبل‌های جنگ وجود ندارد، مایلم چیزی بگویم. همان گونه که یکی از شاهان کهن اروپا به مهاجمی گفت: بامدادت زیبا باشد، آفتاب بر جوشن سربازانت بتابد، زیرا بعد از ظهر، شکست خواهد

۵۱.

متشکرم که به ما - لشکر مردم گمنام درون خیابان‌ها که می‌کوشند فرایندی به راه افتاده را متوقف کنند - اجازه دادید تا بدانیم احساس ناتوانی چه اندازه بد است و بجنگیم تا این احساس را سرکوب کنیم.
پس، از بامدادتان لذت ببرید و از هر افتخاری که فعلاً برای شما به ارمغان خواهد آورد.
متشکرم که به حرف‌های ما گوش نکردید و ما را جدی نگرفتید، اما بدانید که ما به شما گوش می‌دهیم و حرف‌های شما را هرگز از یاد نخواهیم برد.
متشکرم، رهبر بزرگ، جرج دبلیو بوش.
بسیار متشکرم.
هشتم مارس ۲۰۰۳»